

GOKAS ALBINAS

Choro dirigentas, vargonininkas **Albinas Gokas** gimė 1899 09 05 Galvokų kaime, Kuprelišio parapijoje. Pirmąsias muzikos žinias gavo iš Vabalninko vargonininko Meškelės. Vargoninkavo ir chorvedybos mokėsi Juozo Naujaliao vargonininkų ir ckorvedžių kursuose Kaune. Vargonininkavo ir vadovavo bažnytiniam, įvairių organizacijų chorams Antašavoje (apie 1926–1931), nuo 1931 m. Pagiriuose, nuo 1939 m. Dotnuvoje (abu Kėdainių apskritys), nuo 1940 m. Skapiškyje, nuo 1946 m. Kupiškyje. Su Antašavos bažnytinio choru dalyvavo II-oje Lietuvos Dainų šventėje (1928; chore 46 dainininkai, tarp jų Valerija Gokienė), o su Antašavos bažnytinio ir „Dainų mylėtojų“ choris (37 dainininkai) – III-oje Lietuvos Dainų šventėje (1930). Albino Goko chorai buvo gausūs, balsingi, darniai susidainavę. Pirmaisiais pokario metais prie Kupiškio bažnyčios jis buvo įkūręs pajėgus vaikų ir jaunimo choras, bet po sovietų valdžios įspėjimų buvo priverstas nutraukti šią veiklą. Jis atsisakė sovietų valdžios kvietimo vadovauti Kupiškio kultūros namų muzikos kolektyvams. Mirtis (širdies smūgis) A. Goką ištiko simbolinę valandą, bažnyčioje šv. mišių metu kunigui Juozui Frankui užgiedojus *Libera*. Mirė 1957 12 21 Kupiškyje. Palaidotas Kupiškio kapinėse. Su žmona, chorų dainininke ir giedotoja vabalninkiete Valerija Pateckaite išaugino ir išlavino 5 dukras: profesionalias chorvedes ir pedagoges Ireną Kuzmienę (1933–1989) ir Genovaitę Maironienę (1941–2000), ekonomistę, giedotoją Stefaniją (g. 1935), vargonininkę Benigną (g. 1937), inžinierę, giedotoją Zitą Marcinkevičienę (g. 1942).